

Výpůjčky z angličtiny ve francouzské ekonomické terminologii

(FF JU České Budějovice, 2011)

Cílem práce L. Fialové bylo komplexně analyzovat proces přejímání anglických ekonomických termínů současnou francouzštinou na základě korpusu excerpovaného z odborných textů. Zhodnocení procesu bylo třeba provést jak v oblasti integrace výpůjček podle jednotlivých plánů systému, tak i z hlediska úzu a požadavků jazykové kultury.

Diplomantka se ve své práci nejprve zabývá otázkou přejímání slov obecně (kapitola 2.1.). Čerpá přitom z různých publikací české a francouzské provenience, výklad trpí určitou roztržičností, diplomantce se nedaří provést stylisticky čistou a koherentní syntézu. Ve stati se vyskytují poněkud nejasná místa, L. Fialová se dopouští i některých nepřesností: co míní tvrzením, (str. 8), že „nejvhodnějším způsobem zkoumání slovní zásoby je zkoumání dílčí – synchronické, jelikož nevyžaduje její úplnost“? na str. 10 (a i jinde) hovoří o „ekonomice jazyka“, co tím míní? Proč by výrazy *créativité* či *bienvenue* měly být kalky? Co je míněno tvrzením (str. 9): „Mezi angličtinou a francouzštinou docházelo nejčastěji k výpůjčkám lexikálním, jelikož tyto jazyky nebyly považovány za jazyky kontaktní...“?

Další kapitola (2.2.) je věnována otázkám fonetické, grafické, morfologické a sémantické integrace výpůjček. K této kapitole mám následující kritické poznámky: str. 11 – proč je kladeno rovnítko mezi přístup diachronní a socio-historický? Str. 12: odkud bere diplomantka tvrzení o tom, že angličtina je jazyk zkulacený a tvrdý a francouzština rovný a měkký? Kolik má podle diplomantky angličtina diftongů – nejasné tvrzení na str. 14. Co to je „polohláska“ ze str. 15? Přínosné je uvedení ekvivalencí fonémů, které si při integračním procesu mohou odpovídat. Celkově je stat' z hlediska požadavků fonetické vědy povrchní a stylisticky nezvládnutá.

Ke kapitole o grafické integraci (mimoходом stylisticky rovněž nepěkné) věcná poznámka: jakou výslovnost přepisuje diplomantka v případě výrazu *chewing-gum* na str. 18?

Kapitola o morforlogické integraci (2.2.3.): kromě stylistické roztržičnosti, která je typická pro celou práci, problémy věcného rázu: co chápe diplomantka pod pojmem konverze (str. 20)? Jaký je mužský ekvivalent od výrazu *squaw* (str. 21)?

V kapitole 2.2.4.1. diplomantka tvrdí „falešné anglicismy neboli *faux amis*“ – je mezi termíny nějaký rozdíl?

Kapitola 3 pojednává o vztahu lexikální výpůjčky a odborné terminologie. Kapitola je věcně v pořádku až na to, že diplomantka nesprávně chápe pojem *mot savant* a *mot populaire* (str. 23).

V kapitole 4 se věnuje současnému stavu přejímání slov z angličtiny. Podává historický výklad a poté se zabývá současnou debatou, v níž zaznívají názory puristů a ochránců francouzského jazyka. Věcné připomínky: nejasné číselné údaje na str. 31, špatný překlad Ballyho tvrzení na str. 31. Na str. 32 tvrdí, že „francouzština se tomu blíží“ čemu? proč? a jak? Proč nazývá *Loi Toubon* Toubonským zákonem?

Praktická část – kapitola 5 je nevyhovující – proč si diplomantka vybrala právě oněch 6 termínů? Rozbor termínů je nepřesný a povrchní, navíc nepřináší nic, co by nebylo ve slovnících. Co míní na str. 35 tím, že výpůjčka (*management*) je morfologicky neintegrována?

Co znamená, že výslovnost přípony *ment* je otevřená? Kde je ve fr. výslovnosti slova *marketing* náznak [g]?

Kapitola 6: je zde mnoho zajímavých postřehů a podnětů, ovšem opět zde dochází k věcným nepřesnostem. Co míní diplomatka výrazem *mrtvý jazyk* na str. 39? Proč názor senátora Cogniota označuje jako poslední v pořadí, když pochází z politické diskuze 70. let kolem zákona Bas-Lauriol? Uvědomuje si kontext doby vydání citovaného článku?

Analýza dotazníků má svou hodnotu, ovšem její představení je příliš stručné a povrchní.

Úroveň francouzského resumé je doslova otřesná.

Z uvedených důvodů práce nespĺňuje požadavky bakalářské kvalifikační práce, k obhajobě ji **nedoporučuji**.

V Českých Budějovicích dne 22. srpna 2011.

PhDr. Ondřej Pešek, Ph.D.

